USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juřičkové a soudců Tomáše Langáška a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobkyně: **Ing. L P.** zastoupená JUDr. Ing. D. N., Ph. D., proti žalovanému: **Krajský soud v Praze**, sídlem náměstí Kinských 5, Praha, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného vedeném u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 43 A 17/2022, o návrhu žalobkyně na přikázání věci jinému krajskému soudu z důvodu vhodnosti,

takto:

Návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu z důvodu vhodnosti **se zamítá.**

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně podala u Nejvyššího správního soudu návrh na přikázání věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 43 A 17/2022 jinému krajskému soudu podle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[2] V návrhu uvedla, že nečinným správním orgánem (povinným rozhodnout ve správním řízení) je Krajský soud v Praze, který je zároveň soudem věcně a místně příslušným k projednání žaloby na ochranu proti nečinnosti. Dle žalobkyně by vzhledem k dosavadní nečinnosti krajského soudu bylo vhodné přikázání věci jinému krajskému soudu z důvodu rychlosti a hospodárnosti řízení. Žalobkyně měla taktéž za to, že přikázání věci jinému krajskému soudu je na místě i s ohledem na zachování nezávislosti a objektivity soudního přezkumu. V této souvislosti poukázala na skutečnost, že o žalobě na ochranu proti nečinnosti by totiž (jako členka senátu) rozhodovala místopředsedkyně pro úsek správního soudnictví, proti které (jako osobě pověřené rozhodovat ve správním řízení) žaloba *de facto* směřuje, či jiný soudce úseku správního soudnictví, podřízený místopředsedkyni.

[3] Ve vztahu k návrhu na delegaci vhodnou dle § 9 odst. 2 s. ř. s. Krajský soud v Praze ve vyjádření uvedl, že důvody pro vyhovění tomuto návrhu nejsou v daném případě naplněny. Žalobkyně neuvedla žádnou relevantní skutečnost, z níž by bylo možné dovodit, že by u jiného krajského soudu byla věc rozhodnuta rychleji či hospodárněji.

[4] Návrh žalobkyně na přikázání věci jinému krajskému soudu není důvodný.

[5] Základní pravidlo pro určení místní příslušnosti soudů k projednávání žalob ve správním soudnictví obsahuje § 7 odst. 2 s. ř. s., podle kterého *nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[6] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. může Nejvyšší správní soud *věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.*

[7] K podmínkám pro změnu místní příslušnosti podle výše citovaného ustanovení se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 - 26, č. 305/2004 Sb. NSS. Zdůraznil, že místní příslušnost soudu určenou procesními předpisy je zapotřebí vnímat jako základní pravidlo, které je promítnutím dělby činnosti uvnitř soudní soustavy mezi jejími jednotlivými články stanovené tak, aby věci byly projednávány tam, kde jsou nejlepší předpoklady pro jejich náležité projednání a rozhodnutí. Přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu (tzv. delegace vhodná) představuje výjimku z ústavní zásady zákonného soudu a soudce a také ze zásady trvání místní příslušnosti. K delegaci vhodné lze proto přistoupit pouze v ojedinělých a odůvodněných případech.

[8] Předpokladem postupu podle § 9 odst. 2 s. ř. s. je existence takových okolností, které umožní po skutkové stránce spolehlivější a důkladnější posouzení věci jiným, než podle zákona místně příslušným soudem, a to včetně požadavku procesní ekonomie. Důvody delegace vhodné mohou spočívat v povaze a předmětu řízení nebo mohou vycházet od účastníků a jejich poměrů či jiných skutečností. Pojem hospodárnost řízení přitom nelze vztahovat pouze k nákladům řízení, které vznikají účastníkům řízení, ale je zapotřebí na něj nahlížet v kontextu celého řízení, především jej vykládat v úzké souvislosti s rychlostí řízení, jakož i jinými důležitými důvody pro delegaci vhodnou (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2013, č. j. Nad 55/2013 - 89, nebo ze dne 8. 7. 2020, č. j. Nad 79/2020 - 39).

[9] Nejvyšší správní soud připomíná, že delegace věci jinému než místně příslušnému soudu představuje průlom do ústavního principu zákonného soudce, vyjádřeného v článku 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod tak, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu a soudce stanoví zákon. Důvody pro odnětí věci místně příslušnému soudu musí být s ohledem na výjimečnost použití tohoto institutu tak závažné a natolik významné, aby odůvodňovaly průlom do zmíněného ústavního principu.

[10] Po posouzení okolností dané věci a důvodů podaného návrhu Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro výjimečnou změnu místní příslušnosti z důvodu vhodnosti dle § 9 odst. 2 s. ř. s. nejsou v posuzovaném případě naplněny. Nejvyšší správní soud vycházel z toho, že žalobkyně neuvedla žádné konkrétní skutečnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by u jiného krajského soudu byla věc rozhodnuta rychleji či hospodárněji. Žalobkyně netvrdila ani jiné závažné okolnosti, které by jí případně

znemožňovaly osobní účast v řízení u Krajského soudu v Praze či které by měly za následek vznik neúměrných nákladů v souvislosti s řízením vedeným u tohoto krajského soudu.

[11] S ohledem na výše uvedené proto Nejvyšší správní soud neshledal naplnění podmínek pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu z důvodu vhodnosti dle § 9 odst. 2 s. ř. s.

[12] Nejvyšší správní soud zároveň doplňuje, že ačkoli žalobkyně v podaném návrhu odkázala toliko na § 9 odst. 2 s. ř. s., obsahuje její podání též návrh na přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu dle odst. 1 téhož ustanovení zákona (tzv. delegaci nutnou). O tomto návrhu bude rozhodovat desátý senát Nejvyššího správního soudu, u kterého je věc vedena pod sp. zn. Nad 56/2022.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2022

Mgr. Ing. Veronika Juřičková
předsedkyně senátu